

Eerste AtosTour

Zon kleine 12 jaar geleden reed ik mijn eerste ATOS-TOUR, toen nog vanuit Eindhoven naar Groningen.

Gerrit Rorije had mij toen gevraagd om het kopwerk op mij te nemen, een uitnodiging die ik graag aannam.

Dan denk je in 1e instantie, wat kan ik verwachten van zon tocht, en hoe loopt alles. Maar Gerrit kennende wist ik dat het hoogstwaarschijnlijk een goed lopende organisatie zou zijn. Ik heb het die twee dagen over mij heen laten komen, en sindsdien ben ik zeer enthousiast over de ATOS-TOUR.

Ik kan mij goed voorstellen dat fietsers/fietssters die zich voor de eerste keer aanmelden voor de ATOS-TOUR (Parijs-Eindhoven) zich afvragen hoe deze rit loopt en of ze wel capabel zijn om mee te rijden.

Ten eerste kan ik deze nieuwe deelnemers mededelen dat het een puike organisatie is, die geen enkel detail over het hoofd ziet.

Je stapt in Eindhoven op donderdagmorgen in de bus en verder geen zorgen meer, alles is al geregeld.

Wat het fietsgedeelte (het belangrijkste) betreft is het natuurlijk belangrijk dat je fiets in prima staat verkeerd. Een paar nieuwe banden, en evt. een nieuwe ketting/pignon/remblokken zijn geen overbodige luxe en zorgen ervoor dat je qua materiaal optimaal aan de start komt.

Ook heel belangrijk is het hebben van een deugdelijke fietsverlichting, omdat we in de vroege ochtend vanuit Parijs vertrekken en het dan nog donker is.

Als je fiets dan tiptop in orde is komt het belangrijkste: je CONDITIE.

De route PARIJS-EINDHOVEN, is niet superzwaar, maar is zon 450 km lang en loopt over licht glooiend terrein, dus af en toe moet er geklommen worden.

Dus is het van belang om toch wel enkele ritten van rond de 150 km te hebben gereden.

Ook peloton ervaring is altijd meegenomen, want we rijden met zon 70 man in een gesloten peloton, en dat dan twee aan twee!!!

De kruissnelheid zal ongeveer 27 km per uur zijn, waardoor we aan een gemiddelde snelheid van 25 km per uur uitkomen.

De twee vaste voorrijders houden dit goed in de gaten, slechts op twee plekken in de route is het toegestaan om de voorrijders te passeren: Ten eerste op dag 1, bij de beklimming naar het Le-Château-Auffrique, en op dag 2 bij een lange kasseistrook in België.

Op de klim naar de jeugdherberg in Mons, wordt het passeren van de voorrijders oogluikend toegestaan. Onderweg zijn er elke dag 3 pauzes van ongeveer 30 minuten, waar men te eten en te drinken krijgt. Ook wordt er elke etappe wel een keer gestopt om een sanitaire behoefte te kunnen doen. Dat wordt van tevoren gemeld zodat eenieder er rekening mee kan houden. Dit gebeurt ergens in het Franse/Belgische platteland op een verlaten parking c.q. weiland.

Lekrijders worden door de volgauto van een nieuw wiel voorzien en worden dan door de bijrijders weer terug naar de groep gereden.

Voor nieuwe deelnemers die evt. bang zijn voor het tempo, zou ik willen aanraden om in 3e of 4e positie in het peloton plaats te nemen. Je zit dan toch uit de wind en vooraan in het peloton is het tempo gelijkmatiger dan achterin i.v.m. het harmonicaeffect.

De wegkapiteins zorgen ervoor dat er twee aan twee wordt gereden en zij zorgen er ook voor dat als er iemand even een moeilijk moment heeft en naar achteren zakt, hij/zij weer naar voren wordt gedirigeerd. De aanwezige Motards zorgen ervoor dat alle zijwegen worden afgezet, dat tegemoetkomend verkeer wordt gewaarschuwd en achteropkomend verkeer ons op een veilige manier kan passeren, daarvoor is het belangrijk om twee aan twee te blijven rijden.

Op deze manier kunnen wij constant doorrijden zonder oponthoud en blijft zodoende het tempo mooi gelijkmatig.

In het kort komt het erop neer dat als je materiaal en conditie op peil zijn je twee fantastische fietsdagen gaat beleven, en dan heb ik het nog niet over de gezellige avond op de markt van Mons. Onderschat de rit niet maar laat je zeker niet gek maken met allerlei cowboyverhalen. En ga verder genieten van de route, de mooie vergezichten, dorpjes en de vele ATOS-collega's die meefietsen.

Met sportieve groeten, jullie voorrijder: Ton Merckx